Січові Стрільці дають відповідь старшинському корпусові У.Г.А.

СТРІЛЬЦІ УГА СКЛИКАЛИ МАСОВЕ ВІЧЕ В МОНТРЕАЛІ

Монтреал, Кве.

На заклик "У.Р.В.", щоб рядові стрільці Української Галицької Армії дали відповідь старшинському корпусові УГА, за їхню чорну роботу на землях Західньої України, ми, рядовики стрілецтва УГА спішимо з відповіддю тим корпусникам, що сьогодня гуртуються у погромницькій фашістській Молодій Громаді у Львові.

Стрільці УГА, перебуваючи в Монтреалі, масово відгукуються на заклик "УРВ", щоби відкрити чорну роботу старшинського корпусу УГА перед трудящими, вказуючи їм, як виглядала ота "самостійна Україна", про яку так простягають руки синьо-жовті патріоти.

На 28 вересня стрільці УГА, що зараз находяться в Монтреалі, скликали масовий мітінґ трудящих й на йому широко обговорили усі ганебні дії старшинського корпусу й висвітлили присутним робітникам оту буржуазну Україну вчас 1918 й 1919 років. Віче відбулося за участі великого числа публики, а в тому числі найбільше було стрілецтва.

Тов. Ткачук проводив вічем, секретарював тов. Григорук. Перший промовив на тому вічу стрілець УГА тов. Семенів, пояснюючи, нащо скликано віче й про що на йому будеться говорити. Вкоротці переповів тов. Семенів оті жахливі дні визвольної боротьби на Західній Україні з 1918 р. Він пригадав стрільцям, як вони прагнули дійсного визволення українських трудящих Західньої України, як вони голодні, обдерті й босі зводили бої з наїздниками білополяками, а в той самий час старшини УГА грабили народнє майно поза фронтом УГА, ходили наїджені, вбрані, заховані від свисту куль і шрапнелів. Так само пригадав стрілець УГА, як поводились старшинські корпусники з рядовим стрілецтвом, як масово його розстрілювали, та збиткувалися над ним. А вже вершком усіх злочинів корпусників УГА була зрада, яку вчинили оті отамани УНДО-петлюрівські в 1920 р. на українських трудящих, коли оті самі корпусники віддали десятки тисячі українського стрілецтва білополякам у їхні катівні по таборах. Нас стояло 15,000 стрілецтва й чекали наказу рушити на білополяків. Одначе, ватажки стрілецтва з УНДО-фашістського бору, оті самі Шепаровичі, Головінські і їм подібні віддали нас польській салдатесці на катування. Й нами заповнили польські табори у Бресть Литовському, Вадовицях, Ланцуті, Пикуличах й інших.

Гинуло стрілецтво рядове масово, вкривало своїм молодечим трупом землі Західньої України за чисту справу українського трудящого люду, а сьогодня оті корпусники, які самі причинилися до того, що всі ми пропадаємо у ярмі шляхетської Польщі, хочуть приписати собі усю ту бойову славу, яку своєю молодечою кровю зросило стрілецтво УГА.

Присутні робітники й робітниці на тому вічу з великою увагою вислухали змалювання тієї жахливої картини визвольних боїв на Західній Україні й на тому самому мітінґу схвалили резолюцію проти сьогочасних чорних дій отого самого старшинського корпусу УГА, що на спідку з білопольським фашістським урядом Пілсудського йде на розгромлення визвольного руху українських трудящих на Західній Україні.

Вчас голосування над тією резолюцією 17 петлюрівців і шаповалівців опустило галю а решта присутніх робітників 168 голосували за резолюцією, пятнуючи чорну роботу наємників капіталістичного світу корпусників УГА.

По прийнятю резолюції промовив тов. Яворський, висловлюючи співчування як робітник отому рядовому стрілецтву УГА, що стільки натерпілося не так від чужих, як від своїх рідних патріотів, старшинського корпусу УГА, що спродав стрільців білополякам, наїздникам.

Тов. Колач вкоротці пригадав часи визвольної боротьби й зради за часів Богдана Хмельницького, виясняючи, що українські атамани та гетьмани ніколи й не думали про визволення українських трудящих, а думали лише про ще більше їхнє уярмлення. Про це наводив товариш промовець факти з давньої української історії й історії найновіших часів.

Згадати ще слід, що на тому самому вічу обрали комітет зі стрільців УГА, які мають за завдання збірати усі факти з визвольної війни Західньо України й викривати їх українським трудящим Канади на сторінках "Укр. Роб. Вістей". Оці й самі стрільці прохають редакцію робітничо-селянського часопису у Львові "Сила" передрукувати їхній цей допис з резолюціями.

За комітет бувші стрільці УГА:
Ткачук Петро, Семенів Теодор, Григорук Микола.

ПРОТЕСТ-РЕЗОЛЮЦІЇ, СХВАЛЕНІ НА МАСОВОМУ МІТІНҐУ СТРІЛЬЦІВ Й РОБІТНИКІВ

Ми, бувші стрільці Уркаїнської Галицької Армії, на масовім зібранню дня 28 вересня 1930 р. осуджуємо ганебний вчинок бувшого старшинського корпусу УГА, згуртованого при УНДО-фашістському таборі Молода Громада у Львові, якою верховодять ундо-фашістські вожаки Паліїви, Шепаровичі і їм подібні, ухвалюючи громадській бойкот на найкращих борців, згуртованих при одинокій на Західній Україні, селянсько-робітничій газеті "Сила" за це, що вони перестерігають українське трудяще громадянство перед провокацією ундо-фашістських вожаків, які хочуть спровокувати братовбивчу війну, як також викривають їхню ганебну злочинну минувшину і ганебне поведення супроти рядового стрілецтва УГА у визвольній боротьбі на землях Західньої України.

Ми рішучо заявляємо, що ніхто інший, а лише ми, рядові стрільці УГА, котрі наставляли свою грудь проти штиків нашого відвічного ворога ненажерливої польської шляхти і заливаючи своєю кровю усі загони рідної землі, йшли у бій завзято, голодні, обдерті, босі. Ми перенесли на своїх плечах усі страхіття на военному фронті так само і у ворожих таборах. Ми були дійсними свідками всіх подій у визвольній боротьбі і твердимо одностайно, що всі викриття про ганебні вчинки корпусників УГА, які подає наш одинокий селянсько-робітничий часопис "Сила", є правдиві. Ми осуджуємо своїм справедливим стрілецьким судом усі ганебні злочинні надужиття, як також ганебне поведення тих самих вожаків, згуртованих тепер при УНДО-фашістах, як розстріли стрільців за найменші провини, грабежжя громадського майна, зраду на українських трудящих і стрілецтві вчас визвольних боїв.

Ми рішучо протестуємо проти наложення бойкоту УНДО-фашістськими вожаками на найкращих борців, згуртованих при редакції "Сила", бувших найкращих старшин УСС за те, що вони викрили злочинні надужиття старшинського корпусу УГА у визвольній боротьбі.

Ми закликаємо всіх бувших стрільців, як також трудяще громадянство на землях Західньої України, щоби оцей самий байкот повернути проти тих самих зрадників, що зрадили і самі оплюли ту славу УГА і віддали в руки як раз тим окупантським ворогам, через яких погибло около 50,000 наших товаришів. Зараз оті самі корпусники хочуть спровокувати дальше братовбивчу війну.

Ми заявляємо, що славу УГА розуміємо, як славу тих злиденних, голодних, обдертих стрільців, котрі думали про дійсне визволення українського трудящого люду, йшли за його у бій завзято, незважаючи на холод, голод, йшли навіть без набоїв, а наставляли грудь юнацьку зі штиками в руках. Ганебна діяльність як також чорна зрада тої слави УГА отими вожаками корпусниками, згуртованих при унфо-фашістах, буде записана в історії як нестерта чорна пляма.

Ми заявляємо у вічи тим всім отаманам і отаманчукам, які згуртовані при УНДО-фашістах, що рани наші, які нам заподіяли вони у визвольній боротьбі, є незагоєні, що ми не забули своїх товаришів, котрі положили свої буйні голови, а яких сьогодня оці отамани далі зраджують.

Ми заявляємо, що ми, стрільці УГА, підемо у рішучий бій за дійсне визволення українського трудящого люду на землях Західної України плече в плече з тими старшинами бувшої УГА, котрі стоять в дійсних рядах тих борців, які йдуть у бій за дійсне визволення українських трудящих мас на землях Західньої України.

Наш клич всіх бувших стрільців УГА є зараз один:

Геть з братовбивчою війною!

Геть з УНДО-фашістським табором!

Хай живе Селянсько-Робітниче Обєднання на землях Західньої України!

У бій за Радянську Західню Україну!

СВЯТКУВАННЯ ТРЕТОЇ РІЧНИЦІ УКР. РОБ. ДОМУ В ТОРОНТО!

СТАРАННЯМ ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ТОРОНТО

— відбудеться —

УРОЧИСТЕ СВЯТКУВАННЯ

З НАГОДИ ТРЕТОЇ РІЧНИЦІ УКР. РОБ. ДОМУ в такому порядку:

В СУБОТУ, 25-ГО ЖОВТНЯ 1930 РОКУ

буде поставлена прекрасна драма М. П. Старицького, п.н.

ТАРАС БУЛЬБА

В НЕДІЛЮ, 26-ГО ЖОВТНЯ 1930 РОКУ

— буде влаштовано —

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

В концерті візьмуть участь всі мистецькі сили наших організацій. Між іншим буде масовий загальний виступ всіх мистецьких сил нараз (хор, мандолінова орхестра, дута орхестра, жіночий хор, спортова організація).

Робітники й робітниці! Візьміть масову участь в цьому святкуванні та докажіть своєю солідарністю, що Укр. Роб. Дім є для вас тією кріпостю, де набірається сили й гарту у важких клясових боях.

ПРИЙДІТЬ НА КОНЦЕРТ ДО У.Р.Д.!

ВІДДІЛ ЖІНСЕКЦІЇ ТОВАРИСТВА УКР. РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ ДІМ У ВІННІПЕҐУ

— влаштовує —

В НЕДІЛЮ, 19 ЖОВТНЯ 1930 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ

ВЕЛИЧАВИЙ

КОНЦЕРТ

Програма досить цікава і багата. Приходіть громадно!

ПОЧАТОК КОНЦЕРТУ В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

МИ, БЕЗРОБІТНІ, МУСИМО ДАТИ ЧУТИ ПРО СЕБЕ, ЩО МИ ГОЛОДНІ

Вінніпеґ, Ман.

Вже останні робітники вернули із жнив до міста. Хоч ще є немолочене збіжжя, але дощ, а останніми днями й сніг на заході, не дають змоги закінчити молочення і тим самим заробити дещо робітникові.

По містах вже на укінченню також і сезонові роботи. Подекуди, щоби приспішити кінець робити ще перед надходячою зимою, беруть по кількох робітників. Коли розійдесь чутка, що там десь сьогодня взяв двох чи трьох робітників до праці, завтра раненько десятки, а то й сотки робітників чекає вже під 5 години зрання, щоби, коли в 8 годині прийде бос, стати до роботи.

***

На дворі осінний дощ. Вітер хитає вершками дерев, силою зриває останні, пожовклі листи, несе їх кудись. Сонце то виглянне із-за хмар, усміхнеться, то знов насупиться, а дощ так і зрошує мокру землю. Прохожі вулицею скорим кроком зникають, а чимало безробітних заходить до пул-румів.

Зайшов і я туди. Вогкість, нечистий воздух так і вдарили до голови. Безробітних багато. Хто прийшов, сідає під стіною, дехто стоїть. На великих столах поукладані бали. Майже ніхто не грає. Помітна велика зміна й тут. Недавно ще хлопці били в бали, майже бігали кругом стола. Сьогодня стоять з похиленими безнадійно головами. Кому добре в голові закрутилось від смороду, виходить, а нові прибувають. Ось і мій товариш ще з рідного села.

— Ти не робиш? — питає.

— Ні!

— Коли так, то маємо нагоду дістати роботу, каже пів-голосом. Сьогодня взяв десять. І більше хотів, але це було. Мені оповів Дмитро і просив, нікому не казати. Та я оце тільки тобі кажу, бо як же не сказати. Він прийшов дві хвилині запізно. Казав прийти йому завтра.

Оповідав по щирости. В очах його видна радість і доброзичливість. Тішився, що будемо мати нагоду заробити хоч дещо, ба, навіть впевняв, що будемо до "крісмесу" робити.

Тішився, багато говорив, як ніколи дотепер. Весело усміхався, розказав мені докладно найближчу дорогу, де мали б ми завтра дістати роботу. Оповів, як багато він пережив у минулому літі, шукаючи за працею. Переповів, як фрейта битував, та як брикмен хотів трунути його з трена, а він злапав за ноги брикмена і сказав: коли впаду я з трена, так знай, що й тебе не лишу на даху. А далі став говорити, як часто він був голодний, як холод пробирався до його костей, коли він спав в дічах, та як завзято працював підчас жнив всего вісім днів по $3. Ми навіть пішли на обід до ресторану з тим, що завтра напевно дістанемо роботу.

І мене він своєю веселою мовою розвеселив. І я тішився. Тішився, що він веселий. Но в душу вкрадалась непевність. Я вірив його словам, бо він щиро говорив. Непевність я старався відігнати. А коли ми розходились, він наказував мені:

— Памятай, завтра не заспи!

Свитало на дворі, коли я пробудився. Довго звечера не спав: думав-тішився, що ось завтра стану до роботи. Зібрався та йду, щоби дістатись якнайскорше на призначене місце. Перший мороз висушив землю після вчорашнього дощу. Холодний вітер провівав через легке убрання аж до костей.

Здалеку побачив вже купу людий на хіднику, а коли прийшов близче, два рази стільки стояло за углом хати, ховаючись від гострого вітру. Між ними був і мій товариш, сумний, понурий.

Поздоровкались. Мовчазний він сьогодня. Пропали гарні втішні думки, а перед очима сумна дійсність. Сотки безробітних довідались тим самим способом про роботу, що мій товариш і я, та цілком певно тішились вчера так само тим, що ніхто про цю роботу не знає. Прийшли, щоби зараз таки стати до роботи. Приїхав бос гарною карою, поглянув на безробітних. Один з них приступив до боса і, благаючи, пояснив положення безробітних, голодних, обдертих.

— Кілько з вас сьогодня немають хліба в хаті? — спитав бос.

Безробітні заворушились.

— Я, я!

— І я!

— Ми всі голодні! — почулось з ріжних місць.

— Я нічого вам не поможу. Мені треба тільки одного робітника на кілька днів. В тім вказав пальцем на одного, сказав взяти шуфлю та йти до роботи.

— Прийдете завтра, сказав бос.

— Ні товариші, виступив один робітник наперед, завтра немає чого нам приходити. Завтра буде те саме, що є нині, що було вчера, що було через довгі місяці. Ситі пани не знають, що робітник голодний. У своїх розкошах від добра вони й не чуються, а нас робітників лиш обіцянками годують.

Ми товариші мусимо дати чути про себе, що ми голодні. Мусимо йти до ситі голу і домагатись праці, або повного удержання. Ми ж створили добробут, яким користаються пани, а ми голодом примираємо. Тільки ми самі організовано виборемо кусок хліба і вирвемось від голодової смерти.

Безробітний, С. Марчук.

МАҐНЕЗІЯ НАЙКРАЩИЙ ЛІК НА НЕСТРАВНІСТЬ.

Багато людей, що терпіли, чи то хвилево чи хронічно, на гази, кваси і нестравність, тепер залишили немилі дієти, патентові поживи і уживання шкідливих дрогерій, жолудкових помагачів, медичних ліків і штучних перетравлювачів, а замісць того, ідучи за часто даваною порадою на цих сторінках, уживають по чайній ложечці, або по чотири таблетки Bisurated Magnesia з дрібною водою по їдженю з тим наслідком, що їх жолудки не завдають їм більше клопоту, вони можуть їсти те, що їм смакує і тішитися далеко кращим здоровлям. Ті, що вживають Біжюрейтед Маґнезії не очікують зі страхом надходячої пори їдженя тому, що вони знають, що це чудове проти-кислове средство травлення, яке кожна набути в кожній добрій аптиці або в склепі, негайно нейтралізує жолудкові кваси, ослодить їх жолудок, запобіжить ферментуванню поживи та вчинить травлення легким. Попробуйте самі цього способу, одначе безумовно дістаньте Біжюрейтед Маґнезії, яка є спеціально приладжена для жолудка. Отож,

КОЛИ БУДУЄТЕСЬ — —

УЖИВАЙТЕ ВАШОГО ВЛАСНОГО

Гайдро Світло і Електричну Силу

в своїм помешканні та в бизнесі

ЗАТЯМТЕ — Гайдро заощадило горожанам Вінніпеґу

МІЛЬЙОНИ ДОЛАРІВ

в знижених оплатах на електриці.

Порадьтеся Гайдро інжінерів відносно електричних справ.

Телефонуйте 848 161

Услуга за кошт — City of Winnipeg Hydro Electric System, 55-59 PRINCESS ST. — Покупці Гайдро є його будівничими

Robin Hood FLOUR

РОБИТЬ ЛІПШИЙ ХЛІБ, КЕЙКИ І ТІСТОЧКА

МИ ПОСІДАЛИ НА ФРЕЙТА І ЇДЕМО ДАЛІ В ПОГОНІ ЗА РОБОТОЮ

Енсонвил, Онт.

З фармедських околиць вже повертають масово робітники. Вони сподівалися вчас жнив заробити хоч пару центів на прожиток у морозну зиму, та не довелось. Навіть на дорогу не вспіли запрацювати й зараз їдуть фрейтом. Їдуть далеко на схід шукати за роботою по лісах.

Повертаючи зі жнив і я з многими безробітними опинився в Су Лукавт. Нас 150 безробітних сідаємо на фрейта і їдемо.

В місцевості Накіна ми змінили фрейта й сіли на пасажирський поїзд. На тенк сіло нас 18 робітників, а на ключах 15. Й їдемо до Герсту. Там на станції прийшов до нас поліцмен, але робітники вже це втікали від його, як колись в минулому. Всі безробітні обступили поліцмена й зажадали роботи або їсти. Поліцмен побачив щораз більше число робітників навколо себе, настрашився і втік. Другої ночі той самий поліцмен відкрив нам бакекару.

Ми поїхали до Капускейсінґ. Там вже застали багато безробітних, що ходили вулицями міста й шукали за роботою. Походив і я з товаришами та все одно не найшов ніде роботи. Ще добре, що один товариш взяв мене на ніч до себе. Рано я вирушив на станцію, щоб знов їхати далі в дорогу. На станції я вже застав понад 50 безробітних. Вони чекали на пасажирський поїзд, щоб собі теж виїхати далі за роботою.

Нараз надійшов поліцмен з чіфом і заговорив до нас, щоб ми йшли за ним, а він нас запровадить до готелю. Ми пішли з ним. Вперед поліцмен, ми посередині, а позаді нас самий чіф. Деякі безробітні повертали здороги назад до станції, а нас 29 чоловіків пішли далі. Оцей чіф з поліцменом нас запровадив в тюрму за ґрати. За отими ґратами ми застали вже чимало безробітних французів. Один з-поміж них, німець, заговорив до чіфа поліції, що оті безробітні вже два дні нічого не їли, а їх як найбільших злочинців заперто в тюрму зате лише, що вони голодні, без праці й хліба. Отак, говорить той робітник до чіфа, виглядає ваш добробут в Канаді.

За яких три години нас чіф випустив усіх саме вчас, як мав надійдити фрейт. Ми посідали на його й поїхали далі. Отак тисячами переїзджають безробітні з одного місця в друге, а роботи немає ніде. Немає ні одного поїзду, яким не їхали-б безробітні в погоню за роботою, одначе, намарно. По мойому безробітним не треба торощити своїх і так зболілих костей поїздом крадьком, а на місцях треба боротися за працю або повне втримання. Хто безробітний, хай стає в організацію Товариства Безробітних і організованою силою домагається праці або повного втримання.

Безробітний.

ПРИХОДІТЬ В ПОНЕДІЛОК, 20 ЖОВТНЯ, ВЕЧЕРОМ ДО УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ У ВІННІПЕҐУ!

Вже 13 років минає, як Жовтнева революція визволила жінку-робітницю і поставила її на рівні з чоловіком-робітником будувати нове соціялістичне суспільство. 13 років вже працює невтомно і вперто жінка-робітниця в Радянському Союзі над розбудовою пролетарської батьківщини, кладе нові соціялістичні основи в родинне й суспільне життя нової людини.

З тією розгорнутою працею радянської жінки-робітниці треба познайомитись усім робітницям і робітникам Вінніпеґу. Треба взнати більше за саме життя й працю радянської робітниці вдома, в родині й на фабриці.

РАДЯНСЬКА РОБІТНИЦЯ В РОДИНІ Й НА ФАБРИЦІ

Такий доклад виголосить тов. ЛЕНАРТОВИЧ цього понеділка, 20 жовтня, в 9 годині вечером в Укр. Роб. Домі. На цей доклад кличемо усіх прибути, що бажають взнати про те, як радянська робітниця віддає усі свої зусилля для розгорнутого соціялістичного будівництва в Радянському Союзі.

Впершу чергу повинні прийти на доклад усі жінки робітниці, що зараз перебувають у Вінніпеґу. Так само й робітників радо повітаємо на тому докладі.